

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 144/2013

13.11.2013. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић као записничарем, у кривичном предмету окривљених З.Б. и К.П., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљених З.Б. и К.П., адв. С.М. и М.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 257/12 од 27.05.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2610/13 од 03.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2013. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених З.Б. и К.П., адв. С.М. и М.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 257/12 од 27.05.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2610/13 од 03.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр. 257/12 од 27.05.2013. године, окривљени З.Б. и П.К. оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђени на казне затвора у трајању од по три године.

На основу одредбе члана 246. став 7. КЗ од окривљене П.К. је трајно одузета биљна материја - опојна дрога марихуана укупне нето тежине 1.685,62 грама и одлучено да се иста након правноснажности пресуде има трајно уништити у складу са законским прописима а на основу одредбе члана 196. став 4. ЗКП-а окривљени З.Б. и П.К. су ослобођени плаћања судског паушала и одлучено да трошкови кривичног поступка падну на терет буџета тога суда.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног З.Б. и бранилаца окривљене П.К., Апелациони суд у Новом Саду је

својом пресудом Кж1 2610/13 од 03.09.2013. године, исте одбио као неосноване а првостепену пресуду потврдио.

Браниоци окривљених З.Б. и П.К., адв. С.М. и М.С. поднели су дана 24.10.2013. године Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости, против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 257/12 од 27.05.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2610/13 од 03.09.2013. године, због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји тако што ће укинути правноснажне пресуде и предмет вратити првостепеном суду на поновни поступак, а да извршење правноснажне пресуде у односу на оба окривљена одложи и позове браниоце окривљених на седницу већа Врховног касационог суда.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, у седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. ЗКП-а, Врховни касациони суд је нашао да није било разлога за одбачај захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљених, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених З.Б. и К.П., је неоснован.

Неосновано се у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљених истиче да је првостепени суд учинио повреду кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП, примењујући закон који се није могао применити у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе, када је радње описане у изреци првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика.

Наиме, првостепеном пресудом окривљени З.Б. и К.П. оглашени су кривим зато што су неовлашћено производили опојну дрогу - марихуану и то тако што је окривљени З.Б. набавио семе марихуане које је окривљена К.П. засадила, узгајала до зрелости, а затим су ову биљку окривљени заједно посекали, осушили, уситнили цветове и листове, замотали у ризле, које су заједно користили, а семе поново посејали, те цео циклус гајења, бербе, сушења и уситњавања поновили. Поступајући на тај начин, окривљени су остварили сва битна обележја кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, како је то правилно закључио првостепени суд.

Радња извршења кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика је том одредбом прописана као неовлашћена производња, прерада, продаја или нуђење на продају или ради продаје - куповина, држање, преношење или

посредовање у куповини или продаји или на други начин неовлашћено стављање у промет супстанце или препарата који су проглашени за опојне дроге. Код оваквог описа радњи кривичног дела ирелевантна је чињеница да ли се производња или прерада врше за сопствене потребе, због чега су наводи захтева који ову чињеницу везују за правну квалификацију кривичног дела - неосновани.

Радње описане у изреци пресуде - садња, узгој и берба лишћа представљају гајење биљке - сагласно одредби члана 3. став 1. тачка 8. Закона о психоактивним контролисаним супстанцама. Даље, активности окривљених - уситњавање, сушење и увијање у ризлу чине обележја производње, којом је створен производ подобан за конзумацију опојне дроге - марихуане. Тим радњама окривљени су недозвољено реализовали производњу марихуане која се налази на списку психоактивних контролисаних супстанци.

И сама недозвољена производња и промет психоактивних контролисаних супстанци дефинисани су и Законом о психоактивним контролисаним супстанцама тако да ови појмови представљају - гајење биљке из које се може добити психоактивна контролисана супстанца, поседовање средстава за производњу психоактивних контролисаних супстанци, као и производња, промет и поседовање психоактивне контролисане супстанце супротно одредбама овог Закона (члан 3. став 1. тачка 13. Закона о психоактивним контролисаним супстанцама).

Према томе, окривљени З.Б. и К.П. су својим радњама остварили сва битна обележја бића кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, због чега ни Апелациони суд у Новом Саду, потврђујући простепену пресуду није учинио повреду кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП-а, како то неосновано у поднетом захтеву, истичу браниоци окривљених.

Налазећи из изнетих разлога, да правноснажним пресудама Вишег суда у Новом Саду К бр. 257/12 од 27.05.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2610/13 од 03.09.2013. године нису учињене повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП-а, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости бранилаца оценио неоснованим и на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова „Службени гласник РС“ бр. 116/2008) и применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**